

به نام خداوند جان و خرد

شیوه‌نامه نگارش و شرایط پذیرش مقاله

پژوهش‌نامه ادب حماسی* برای دست‌یابی به هدف ترویج توسعه و ترویج دانش و معرفت علمی در حوزه زبان و ادب حماسی، دارندگان قلم و اندیشه، پژوهشگران و دانش‌جویان فرهیخته را که تمایل دارند مقاله‌های علمی و پژوهشی خود را برای درج در این پژوهش‌نامه بفرستند، با اخلاصی تمام و با توجه به شرایط زیر به همکاری فرامی‌خواند.

۱. شرایط پذیرش مقاله

۱-۱. مقاله‌های ارسالی دارای سطح و چارچوب علمی - پژوهشی و برآمده از پژوهش‌های علمی روشمند در حوزه‌های مطالعاتی ادب حماسی باشد و ویژگی‌های دانش‌افزایی و نوآوری در آن معمول گردد.

۱-۲. تمرکز موضوعی مقاله‌ها در راستای بررسی حوزه مطالعاتی ادب حماسی در قلمرو ادبیات فارسی باشد و اصل استوار و ثابت پژوهش محوری در مراتب معنایی و محتوایی روی‌کرد علمی و تحلیلی آن با تکیه بر منابع معتبر و موازین مستند و مستدل همواره مورد نظر باشد.

۱-۳. مقاله‌ها نباید پیش از ارسال به این مجله، در نشریه‌ها، مجموع‌مقاله‌ها و مجامع علمی ایران و بیرون از ایران درج شده باشد یا همزمان برای دیگر نشریه‌ها فرستاده شود.

۱-۴. مقاله‌های دریافتی در آرشیو مجله باقی می‌ماند و به نویسندگان بازگردانده نمی‌شود.

۱-۵. چاپ مقاله در پژوهش‌نامه ادب حماسی، پس از تأیید دست‌کم دو داور محترم و مدیریت علمی نشریه میسر است و مجله حق ویرایش ادبی مقاله‌ها را برای خود محفوظ می‌دارد.

۱-۶. مسؤلیت مندرجات مقاله بر عهده نویسنده/ نویسندگان مقاله است و حقوق معنوی مقاله‌ها، چه فرصت درج بیابد یا نه، در این پژوهش‌نامه محفوظ است.

۲. فایل‌های مورد نیاز برای ارسال مقاله: ارسال فایل word مقاله بدون نام نویسندگان، فایل word مقاله با نام نویسندگان (باید نویسنده مسؤل در آن مشخص شده باشد)، فایل pdf مقاله، تعهدنامه (باید شامل عنوان مقاله و نام و نام خانوادگی تمام نویسندگان باشد و به امضای همه نویسندگان رسیده باشد)، فرم تعارض منافع (باید توسط نویسنده مسؤل امضاء و به همراه فایل مقاله بارگذاری شود)، نتیجه مشابهت‌یابی (که نباید بیش از بیست درصد باشد)، ترجمه فهرست منابع (دقیقاً با همان نظمی که در فهرست منابع فارسی آمده است)، چکیده تفصیلی انگلیسی (حداکثر هزار واژه)، چکیده کوتاه انگلیسی و فایل مشخصات نویسنده/ نویسندگان شامل نام و نام خانوادگی، سمت، رتبه دانشگاهی، شماره تماس، آدرس ایمیل صرفاً دانشگاهی و کد آرکید.

۳. شرایط نگارش مقاله

۳-۱. رعایت نکته‌های زیر در صفحه نخست مقاله الزامی است:

* نام و عنوان این مجله از شماره چهارده بر اساس مصوبه شماره ۲۰۴۰۶۷/۱۸ مورخ ۱۳۹۱/۱۱/۲۰ وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، از پژوهش‌نامه فرهنگ و ادب به پژوهش‌نامه ادب حماسی تغییر یافته است.

۳-۱-۱. آوردن عنوان مقاله

۳-۱-۲. آوردن چکیده فارسی مقاله شامل معرفی و بیان فشرده موضوع مقاله، رویکرد و روش پژوهش، طرح بحث اجمالی و اشاره به نتایج پژوهش در حداکثر دویست و پنجاه واژه.

۳-۱-۳. درج واژگان کلیدی، میان پنج تا هفت واژه.

۳-۱-۴. ذکر نام سازمان یا نهاد حامی پروژه به صورت زیرنویس برای مقاله‌ای که برگرفته از طرح پژوهشی باشد.

۳-۱-۵. ذکر نام و امضای استاد راهنما برای مقاله‌ای که برگرفته از پایان‌نامه یا رساله تحصیلی باشد، ضروری است.

۳-۱-۶. پیش از ارسال مقاله باید نویسنده مسؤول و ترتیب نام نویسندگان مشخص باشد. پس از ارسال مقاله، به هیچ‌روی امکان تغییر و جابه‌جایی وجود ندارد.

۳-۲. رعایت نکته‌های زیر در صفحه دوم به بعد مقاله الزامی است:

۳-۲-۱. آوردن مقدمه (مقدمه با شماره یک می‌آید: ۱. مقدمه) شامل طرح مسأله و بیان موضوع، تعیین حدود موضوعی و نوآوری پژوهش، ذکر پرسش اصلی و اساسی مقاله و معرفی رویکرد نظری و بیان مفهومی پژوهش و روشی که بر محور آن بررسی و تبیین موضوع در فرآیند پژوهش انجام می‌پذیرد و بیان پیشینه و نقد اجمالی منابع موجود به شرط نیاز.

۳-۲-۲. ارائه یافته‌ها و تحلیل و تفسیر آن‌ها (که این بخش تحت عنوان بحث و بررسی، با شماره دو می‌آید: ۲. بحث و بررسی) با رعایت ترکیب و تناسب ساختار محتوا و قواعد شکلی نگارش متن پژوهش که در ادامه خواهد آمد.

۳-۲-۳. ارائه نتیجه‌گیری روشن و مستدل از مقاله (که با شماره سه می‌آید: ۳. نتیجه‌گیری).

۳-۲-۴. آوردن پی‌نوشت‌ها و پیوست‌ها در صورت نیاز.

۳-۲-۵. سپاس‌گزاری از نهادها و اشخاصی که در پدید آمدن آن مقاله دخیل بوده‌اند.

۳-۲-۶. آوردن فهرست الفبایی منابع به ترتیب فارسی، غیر فارسی (عربی، انگلیسی و غیر آن) و ترجمه فهرست منابع با همان نظمی که در فهرست فارسی آمده است.

۳-۲-۶. برگردان کامل چکیده فارسی به انگلیسی.

۴. شیوه نگارش

۴-۱. حجم مقاله نباید کم‌تر از شش هزار واژه و بیش از هشت هزار کلمه باشد.

۴-۲. مقاله باید در محیط نرم‌افزار word با قلم **Ir Lotus 13** با فاصله یک سانتی‌متر میان سطرها تنظیم شده باشد.

۴-۳. معادل لاتین واژه‌ها، نام‌ها و اصطلاحات غیر فارسی، دقیقاً در روبه‌روی آن در متن، میان پرانتز نهاده شود.

۴-۴. ارجاعات به صورت درون‌متنی است؛ به این معنا که پس از نقل مستقیم گفته‌های دیگران که در گیومه نهاده شده است، میان دو پرانتز نام بزرگ نویسنده، سال نشر: شماره جلد و شماره صفحه، بدون استفاده از کوتاه‌نوشت‌هایی همانند «ج» (جلد)

و «ص» (صفحه) با قلم **Ir Lotus ۱۱** برای ارجاعات فارسی و برای ارجاعات انگلیسی، با قلم **Times New**

Roman 10 می‌آید. نقطه پس از نقل قول هم، بعد از پرانتز بسته‌شده قرار داده شود:

مثال برای مورد فارسی: (خالقی مطلق، ۱۳۸۰: ۵۷/۱). مثال برای مورد انگلیسی: (MacKenzie, 1979: 512).

اگر نقل قول غیر مستقیم باشد، باید داخل پرانتز ارجاع، نشانه اختصاری «نک.» به معنی «نگاه کنید» نهاده شود: (نک. خالقی مطلق، ۱۳۸۰: ۵۷/۱).

۴-۵. در رسم الخط، به اصل گسسته‌نویسی فارسی با رعایت نیم‌فاصله‌ها توجه شود. فاصله‌ها و نیم‌فاصله‌ها رعایت شود. میان هر دو کلمه مستقل یک فاصله و بین اجزای کلمات و تعبیرهای مرکب نیم‌فاصله در نظر گرفته شود. شکل درست: روان‌شناسی، امکان‌پذیر، روشن‌دل، چشم‌گیر. صورت نادرست: روشن فکر، امکان‌پذیر، داستان‌نویسی. نباید پیشوند «می» از فعل فاصله بگیرد یا «ها» جمع با یک فاصله از اسم بیاید: صورت درست: می‌پذیرم، می‌دانم. حماسه‌ها، نام‌ها. ریخت نادرست: می‌پذیرم، می‌پذیرم، حماسه‌ها، روایتها.

شکل مورد پذیرش مجله: «آن‌ها»، «این‌ها»، «آن‌چه»، «آن‌جا»، «این‌جا»، «آن‌که»، «این‌که»، «همچون»، «همچنین»، «همچنان»، «همدل»، «همراه»، «همنام»، «بیش‌تر»، «کم‌تر»، «پیش‌تر»، «بل‌که»، «پژوهشگر»، «روشنگر»، «زردشتیگری»، «شکوهمند»، «دانشمند»، «روشمند»، «اندیشه‌مند»، «روی‌داد»، «روی‌کرد»، «رخ‌داد»، «گم‌نام»، «کم‌بود»، «نام‌دار»، «فرمان‌روایی»، «فرمان‌دار»، «پی‌رو». صورت ناپذیرفتنی: آنها، آن‌ها، بیشتر، بیش‌تر، هم‌دل، هم‌نام، رخداد، رویداد، پژوهش‌گر، روش‌مند.

۴-۶. علائم نگارشی همچون نقطه، ویرگول و ... باید به واژه پیش از خود متصل و از کلمه پس از خود با یک فاصله جدا شود. نشانه‌های گیومه و پرانتز باید به ابتدا و انتهای عبارت متصل باشند. صرفاً از گیومه فارسی، یعنی: « » استفاده شود نه از شکل‌های غیرفارسی مانند: " " یا ' '.

۴-۷. نشانه اضافه بعد از «ه» بیان حرکت، حتماً به صورت «ه» نوشته شود: ریخت درست «سابقه»، «پیشینه». شکل نادرست: سابقه‌ی، پیشینه‌ی.

۴-۸. همه بندها (پاراگراف‌ها) تورفتگی داشته باشد؛ به جز بند نخست پس از عنوان‌ها.

۴-۹. نویسندگان گرامی آگاه باشند که در ارجاع به شاهنامه، از نسخه شاخص شاهنامه، تصحیح جلال خالقی مطلق استفاده کنند. هیچ تصحیح دیگری در ارجاع به شاهنامه پذیرفتنی نیست و در صورت عدم رعایت، مقاله به نویسنده/ نویسندگان بازمی‌گردد تا آن را اصلاح کنند.

۴-۱۰. نام کتاب‌ها باید در تمام مقاله ایرانیک شود؛ مگر در عنوان‌ها.

۴-۱۱. در پایان مقاله، فهرست الفبایی منابع مورد استفاده در متن بیاید.

۴-۱۱-۱. ترتیب تنظیم کتاب: نام خانوادگی نویسنده، نام. (سال انتشار). عنوان کتاب (به صورت ایرانیک)، شماره جلد، نام مصحح یا مترجم، محل انتشار: ناشر. مثال: اسدی طوسی، ابونصر علی بن احمد. (۱۳۸۹). گرشاسب‌نامه، به تصحیح حبیب یغمایی، تهران: دنیای کتاب. مثال دیگر: مک‌کال، هنریتا. (۱۳۷۳). اسطوره‌های بین‌النهرینی، ترجمه عباس مخبر، تهران: مرکز. کتاب‌هایی که دو نویسنده دارند باید به این شکل در فهرست منابع تنظیم شود: نام خانوادگی، نام نویسنده اول و نام و نام خانوادگی نویسنده دوم. (سال نشر). نام کتاب (به صورت ایرانیک)، نام مترجم یا مصحح، محل انتشار: ناشر. مثال: ولک، رنه و آوستن وارن. (۱۳۷۳). نظریه ادبیات، ترجمه ضیا موحد و پرویز مهاجر، تهران: علمی و فرهنگی.

ارجاع به کتاب‌های یک نویسنده در یک سال این گونه است:

زّین کوب، عبدالحسین. (۱۳۶۲ الف). ارزش میراث صوفیه، تهران: امیرکبیر.

زّین کوب، عبدالحسین. (۱۳۶۲ ب). بامداد اسلام، تهران: امیرکبیر.

کتاب‌هایی که نام نویسنده آن‌ها مشخص نیست، بر اساس نام کتاب مرتب شوند. مثال: هزارویک شب (الف لیلۃ و لیل). (۱۳۲۸). ترجمه عبداللطیف طسوجی تبریزی، تهران: علی‌اکبر علمی و شرکا.

۴-۱۱-۲. ترتیب تنظیم مقاله: نام خانوادگی نویسنده/ نویسندگان، نام. (سال نشر). «عنوان مقاله» (داخل گیومه)، نام نشریه (به صورت ایرانیک)، سال، دوره، شماره، صفحه‌های مقاله. مثال: آیدنلو، سجّاد. (۱۳۹۲). «رخش یا دخش؟ (بررسی ضبط یک لغت در شاهنامه)»، پژوهش‌نامه ادب حماسی، سال نهم، شماره پانزدهم، صص ۱۱-۲۹. لازم است تأکید شود مقالاتی که دارای کد **doi** است، باید لینک آن پس از آمدن مشخصات مقاله، درج شود.

ارجاع به مقالات دانش‌نامه‌ای به این صورت بیاید: نام خانوادگی نویسنده، نام. (سال انتشار). «عنوان مقاله»، عنوان دانش‌نامه (به صورت ایرانیک)، نام و نام خانوادگی ویراستار(ان)، ناشر: محلّ نشر، صص. مثال: پورجوادی، نصرالله و حسین طارمی. (۱۳۶۹).

«باده»، دانش‌نامه جهان اسلام، ج ۱، تهران: بنیاد دایرةالمعارف اسلامی، از طریق نشانی: <http://rch.ac.ir/article/Details/5537#>
۴-۱۱-۳. ترتیب تنظیم پایان‌نامه و رساله: نام خانوادگی دانش‌جو، نام. (سال دفاع). عنوان پایان‌نامه/ رساله (به صورت ایرانیک)، نام و نام خانوادگی استاد راه‌نما و مشاور، رشته تحصیلی، دانشکده و دانشگاه.

فهرست منابع به هیچ‌روی شماره‌گذاری نشود و کنار هر منبع، خطّ تیره نهاده شود. در صورت تکرار نام نویسنده در چند منبع، از خطّ تیره ممتد استفاده نشود و نام نویسنده عیناً درج شود. فهرست منابع به ترتیب الفبایی بیاید و از جداسازی منابع با عنوان‌هایی همچون کتاب‌ها، مقالات و... دوری شود. البته باید منابع لاتین از فارسی جدا شود. ترجمه منابع باید بر اساس همان نظم منابع فارسی انجام پذیرد. در قسمت ترجمه منابع فارسی، ذکر [in Persian] ضروری است. نویسندگان ارجمنند در نگارش مقالات خود، می‌توانند از مقاله‌هایی که در پژوهش‌نامه ادب حماسی منتشر شده است، بهره ببرند و بدان ارجاع دهند. نویسندگان و پژوهندگان ارجمنند! مقاله‌ای که به مجله ارسال می‌شود، اگر فاقد ویژگی‌های یادشده باشد و موارد گفته‌شده در آن رعایت نگردد، به نویسنده / نویسندگان محترم بازگردانده می‌شود و در روند داوری قرار نمی‌گیرد. بدیهی است رعایت نکات یادشده، بر ارزش نوشته‌ها و منزلت نویسندگان گرامی و مدیریت مجله خواهد افزود.